

Zafer Allahındır

– safdeha · 27 Ocak 2017

“...Allah, yaptığı işte üstün bir güce sahiptir, fakat insanların çoğu bilmezler.” Yusuf, 21

Yıllar önce, üniversitede okurken tanıdığım bilgisayar mühendisliği bölümünde okuyan Kıbrıslı bir kız vardı. Lehçesi kulağıma çok geliyor ve öylesi sıcaktı. Onu dinlemek hoşuma giderdi. Bir gün bana, “Bizim hakkımızda ne yaptınız, Kıbrıs hakkında ne biliyorsun ki...” dediğinde şaşırılmıştım. Tarihsel bir şeyler söylemek istedim ama bu açıklamamı bile dinlemedi ve “Ben İngiltere’de eğitimime devam edeceğim. Kariyerime orada devam etmem daha iyi olacak. Türkiye’yi beğenmedim!” deyivermiş ve uzaklaşmıştı yanımdan. Bu Türk kızının okuma tercihinin İngiltere olması çok zoruma gitmişti. Benim öğrendiğim, öğretilen tarihte, Kıbrıs, Türkiye’nin bir eyaleti gibiydi. Orada çalışanın maaşı ve tüm ihtiyacı Türkiye’den karşılanıyordu. Biz onları Yunanlı çetecilerden kurtardık diye mi böylesi kinlenmiş ve düşman olmuşlardı anavatana acaba?

Yıllar sonra Kıbrıs’a gitmek nasip oldu. O kızın söyledikleriyle şartlanmış ve acaba Türkiye ne zarar vermektedir buralara ki, kinleniyorlar durmadan anavatana, sorusunun cevabını aradım kendimce. Aksine Türkiye’nin yapmadığı yatırım, getirmediği modernizm, çalışmayanı bile yüksek maaşlarla çalıştırdığı, villalarda oturacak kadar zengin yaptığı sistemi görünce orada yaşayan Türklerin adeta anavatanına tapması gerekir dedim. Beş yıldızlı otelleri, modern yolları, adeta lükste yarışan villa evleri kendi yaşadığım Türkiye’de yaşayan halkın görülebilmesi zor görüntülerdi. En sonunda anladım ki, İngilizler çifte vatandaşlık pasaportu vermişler. Kendilerini sevdirmişler böylece. yediren içireni değil, kardeşini değil, ona öğüt veren, en acı haller içinde çalıştıran ve sözüm ona hayatını garanti eden bu ulusu sever olmuşlar. Şimdiki gençleri Avrupa Birliğini kurtuluş gibi görüyorlar. Sanki çalışmadan, bir şeyler üretmeden “Gel aslanım sen kaymağı ye...” diyeceklerini sanıyorlar. Tıpkı, tatil merkezlerindeki barlarda yabancı ülkelerden gelen kadınlarla aşk yaşayıp peşinden giderek ve onun ülkesine giderek hayatını kurtarmaya çalışan ahmaklar gibi...

Bugün Türkiye’nin doğusunda da bu durum da maalesef aynıdır. En acı tarafı boşu boşuna ölüyorlar. Nedir felsefeniz, amacınız deseniz bilmiyorlar. Ölüyorlar diyorlar ölüyorlar. Sanki özerk olduklarında ki, asla bu olmayacak, asla bizi bölemeyecekler Allah’ın izniyle; ağızlarına onu kandıranlar bal şerbet kaymak koyacaklar. Çalışmadan yan gelip yatacaklar, özgür hissedecekler ve adeta bir cennet ülkesinde yaşayacaklar. Böyle bir şeyi kim garanti eder, ya da söylense kanar ki... Sadece cahil insanlar... Bu gibi sömürü topluluklarında liderler kaymak yer, rahat yaşar ve hiç zarar görmezler. Marabalar ölür, aç kalır, göç eder, hapislerde çürürler...

Osmanlı’nın bir zamanlar toprağında gül gibi yaşayan ve sonradan devlet olan Suriye, Irak, Mısır... Gibi Müslüman ülkelerde durum bundan farksız değildir. Bir şekilde cahil kalmış, doymamış ve fakir

bırakılmış topluluklara İslam'dan başka her şey sevdirmiş, düşmanın piyonunu yine onlara düşman gibi gösterip bu halklara kötüleyen devletlerin peşinden gitmeye devam etmektedirler.

Bu nasıl bir kaderdir Allah'ım... Zalimi doğuran ana, yine doğurduğunu kötüleyerek ona savaş açarak başka türlü sömürmeye devam etmektedir. Artık hem okuyarak, hem de bize sundukları yiyeceklere, içeceklere, müziklere dur deyip, aç kalsak dahi kendi ürettiğimizle yaşamayı bilme zamanıdır zaman. Her yabancı üretimde, sağlığa zararı olmayan bir şey bulamıyoruz şu günlerde, GDO'lar gibi... Sağlığımız bozuldukça, ruh halimizde bozuluyor, depresyonlar adeta kaderimiz oluyor.

15 Temmuz darbesinden sonra gördük ki, bizi bizden başkası bilemez, anlayamaz. Piyonları ile üzerimize mermi, bomba yağdıranlar, darbe gerçekleşmeyince, üzüntülerini belirten komik mesajlar yayınladılar. Bu ikiyüzlülüğü görüp, sorunlarımızı başkaları çözsün diye en kolay yolu seçmeyelim. Sömürüne fırsat verip ve kaymaklı kapı açmayalım. İçimizde var olan bu solucanları besleyip yılan olmasına göz yummayalım. Musa'nın asası değil miydi sihirbazların yılanlarını yutan. O sömürüye alışmış sihirbazları Musa'nın asasıyla üremiş daha büyük canavarla-samimi imanla yutmalıyız. Biz mücadele edeceğiz, üzerimize düşeni birlik ve beraberlik içinde yapacağız, Zafer Allah'ındır. Zaman akıselim olma, el ele verme, kardeşlik zamanıdır. "Türkün Türk'ten başka dostu yoktur!" özdeyişi boşuna söylenmemiştir...

Saffet Kuramaz